



ת"פ 735/06/14 - מדינת ישראל נגד חליל סופיאן - עניינו הסתיים, מועתז רג'בי, יאסר מראעה, תאאר מסוודא

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אריה רומנוב

ת"פ 735-06-14 מדינת ישראל נ' סופיאן ואח'

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. חליל סופיאן - עניינו הסתיים
2. מועתז רג'בי
3. יאסר מראעה
4. תאאר מסוודא

ב"כ המאשימה: עו"ד בני ליבסקינד - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ב"כ נאשם 2: עו"ד מוחמד חלאילה

ב"כ נאשם 3: עו"ד וסים דראושה

ב"כ נאשם 4: עו"ד מג'ד באדר

גזר דין

כללי וכתבי האישום המתוקנים

1. ביום 1.6.14 הוגש נגד נאשמים 1-3 כתב אישום שעובדותיו יובאו להלן. ביום 7.7.14 תוקן כתב האישום, לבקשת המאשימה, כך שנאשם 4 צורף כנאשם נוסף לכתב האישום. ביום 28.8.14 ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום פעם נוספת, על דרך הוספת אישום נוסף בעניינו של נאשם 1 בלבד.



2. בטרם אתייחס למעשים המיוחסים לנאשמים אציין, כי בסופו של יום הגיעו המאשימה והנאשמים, במועדים שונים, להסדרי טיעון שבמסגרתם תוקן כתב האישום ביחס לכל אחד מהנאשמים בנפרד.
3. עוד אציין, כי בכל הנוגע לנאשם 1 הגיעו המאשימה ונאשם זה ל"הסדר סגור", כך שעניינו של נאשם 1 הסתיים ביום 24.2.15 עת נגזר דינו והוטל עליו, בהתאם להסכמת הצדדים, עונש של 20 חודשי מאסר בפועל (מיום מעצרו, 19.5.14) וכן מאסר מותנה.
4. עניינו של גזר דין זה מתייחס, אפוא, לנאשמים 2-4 בלבד. יוער, כי ביחס לנאשמים 3 ו-4, הגיעו הצדדים במסגרת הסדרי הטיעון להסכמות מסוימות גם בכל הנוגע לעונש. הדברים יפורטו בהמשך.
5. כפי שצינתי, המאשימה וכל אחד מהנאשמים הגיעו להסדרי טיעון במועדים שונים. משמעות הדבר היא שבעניינם של נאשמים 2-4 הוגשו שלושה כתבי אישום מתוקנים שונים. עיון בהם מלמד, כי הגם שמדובר באירוע אחד, התיאור העובדתי המופיע בכל אחד מכתבי האישום המתוקנים אינו תמיד זהה. יובהר, שגזר דין זה יינתן ביחס לכל נאשם על יסוד העובדות המצויות בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו, וזאת גם אם לכאורה הדבר אינו תואם באופן מלא את התיאור העובדתי המופיע בכתבי האישום המתוקנים שהוגשו בעניינם של נאשמים אחרים.
6. בשים לב להבדלים הנ"ל בין כתבי האישום המתוקנים, אביא להלן את תיאור המעשים על פי כל אחד מכתבי האישום המתוקנים שהוגשו ביחס לנאשמים 2-4.

נאשם 2

7. ביום 15.3.14 בשעה 4:00 או בסמוך לכך, הבחינו ארבעת הנאשמים ברכב חונה בסמוך למרכז מורשת בגין בירושלים כשבתוך הרכב זוג (המתלון והמתלוננת). הנאשמים התקרבו לרכב, כאשר הם חובשים קפוצון לראשם. נאשם 1 ונאשם 4 אחזו בידיהם דגלים אשר לקחו מהמסעדה הסמוכה.
- אחד מהנאשמים דרש מהמתלוננים סיגריות. המתלוננים השיבו כי אין בידיהם סיגריות. בשלב זה, אחד מהנאשמים שבר את השמשה האחורית של הרכב.
- נאשם 1 הרים אבן ושבר באמצעותה את החלון של הנוסע, לידו ישב המתלון. נאשם 1 דרש מהמתלון להביא לו "את כל מה שיש לו", המתלון השיב כי אין לו דבר. נאשם 1, אשר הבחין בטלפון הנייד של המתלון, החל לחבוט בשמשה הקדמית ודרש "תביא לי את הטלפון אני רואה אותו לידך ותביא גם את הפלאפון של הבחורה". המתלוננים, אשר חששו לחייהם ולהסלמת האירוע, מסרו לנאשם 1 את הפלאפונים.
- הנאשמים החלו להתרחק מהרכב של המתלוננים אך לפני מנוסתם יידו הנאשמים שתי אבנים על הרכב.
- ביום 16.5.14 מכר נאשם 1 את אחד ממכשירי הטלפון הגנובים עבור 800 ₪.
8. במסגרת ההודעה על הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2 הוסכם על הצדדים כי המאשימה לא תטען שנאשם 2 הוא זה ששבר את השמשה האחורית של רכב המתלוננים. ביום 25.2.15 הורשע נאשם 2, על פי הודאתו



בעובדותיו של כתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

נאשם 3

9. ביום 15.3.14 בשעה 4:00 או בסמוך לכך, התהלכו הנאשמים יחד עם שניים נוספים באזור מרכז מורשת בגין בירושלים. בשלב מסוים הבחינו הנאשמים והאחרים ברכב חונה בסמוך למרכז ובתוך הרכב זוג (המתלונן והמתלוננת). ארבעת הנאשמים התקרבו לרכב, כאשר בשלב מסוים נאשם 3 התקדם עד למרחק מה הרכב ועצר. באותה עת נאשמים 1, 2 ו-4 חבשו קפוצ'ון לראשם וכיסו את פניהם, ואילו נאשם 3 חבש קפוצ'ון. נאשם 1 ונאשם 4 אחזו בידיהם דגלים אשר לקחו מהמסעדה הסמוכה.

אחד מנאשמים 1, 2 או 4 דרש מהמתלוננים סיגריות. המתלוננים השיבו כי אין בידיהם סיגריות. בשלב זה, שבר אחד מנאשמים אלה את השמשה האחורית של הרכב.

נאשם 1 הרים אבן ושבר באמצעותה את החלון של הנוסע, לידו ישב המתלונן. נאשם 1 דרש מהמתלונן להביא לו "את כל מה שיש לו", המתלונן השיב כי אין לו דבר. נאשם 1, אשר הבחין בטלפון הנייד של המתלונן, החל לחבוט בשמשה הקדמית ודרש "תביא לי את הטלפון אני רואה אותו לידך ותביא גם את הפלאפון של הבחורה". המתלוננים, אשר חששו לחייהם ולהסלמת האירוע, מסרו לנאשם 1 את הפלאפונים.

במהלך האירוע היכה מי מנאשמים 1, 2 ו-4 על השמשה הקדמית של הרכב אשר נסדקה כתוצאה מהמכה.

נאשמים 1, 2 ו-4 החלו להתרחק מהרכב של המתלוננים אך לפני מנוסתם יידו שתי אבנים על הרכב.

ביום 16.5.14 מכר נאשם 1 את אחד ממכשירי הטלפון הגנובים עבור 800 ₪.

10. במסגרת ההודעה על הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 3 הוסכם על הצדדים, כי מעשיו של נאשם 3 מתמצים בנוכחות בלבד במקום האירוע, וכי הוא לא ביצע באופן ישיר את המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן. עוד הסכימו הצדדים, כי יוכן בעניינו של נאשם 3 תסקיר מטעם שירות המבחן, אשר יתבקש להתייחס גם לשאלת "אי הרשעה". על רקע זה קבעתי ביום 31.3.15, כי נאשם 3 עבר עבירה של סיוע להיזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק בצירוף סעיף 31 לחוק, וזאת על פי הודאתו בעובדותיו של כתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו.

נאשם 4

11. ביום 15.3.14 בשעה 04:00 או בסמוך לכך, הבחינו הנאשמים ברכב חונה בסמוך למרכז מורשת בגין בירושלים ובתוך הרכב זוג (המתלונן והמתלוננת). ארבעת הנאשמים התקרבו לרכב, כאשר הם חובשים קפוצ'ון לראשם ומכסים את פניהם. נאשם 1 ונאשם 4 אחזו בידיהם דגלים אשר לקחו מהמסעדה הסמוכה.

אחד מהנאשמים דרש מהמתלוננים סיגריות. המתלוננים השיבו כי אין בידיהם סיגריות. בשלב זה, שבר אחד מהנאשמים שבר את השמשה האחורית של הרכב.



נאשם 1 הרים אבן ושבר באמצעותה את החלון של הנוסע, לידו ישב המתלונן. נאשם 1 דרש מהמתלונן להביא לו "את כל מה שיש לו", המתלונן השיב כי אין לו דבר. נאשם 1, אשר הבחין בטלפון הנייד של המתלונן, החל לחבוט בשמשה הקדמית ודרש "תביא לי את הטלפון אני רואה אותו לידך ותביא גם את הפלאפון של הבחורה". המתלוננים, אשר חששו לחייהם ולהסלמת האירוע, מסרו לנאשם 1 את הפלאפונים.

במהלך האירוע היכו הנאשמים בשמשה הקדמית של הרכב אשר נסדקה כתוצאה מהמכה.

הנאשמים החלו להתרחק מהרכב של המתלוננים אך לפני מנוסתם יידו הנאשמים שתי אבנים על הרכב.

ביום 16.5.14 מכר נאשם 1 את אחד ממכשירי הטלפון הגנובים עבור 800 ₪.

12. ביום 31.3.15 הורשע נאשם 4, על פי הודאתו בעובדותיו של כתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו, בעבירה של היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק, ובעבירה של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק בצירוף סעיף 31 לחוק.

תסקירי שירות המבחן

13. בעניינם של נאשמים 2-4 הוגשו תסקירים מטעם שירות המבחן.

נאשם 2

14. מתסקיר שירות המבחן מיום 21.6.15 שניתן בעניינו של נאשם 2 עולה, כי נאשם 2 כבן 20, רווק, מרצה כיום עונש מאסר בגין תיק אחר. קודם מאסרו התגורר נאשם 2 בבית הוריו בשכונת סילואן ולדבריו עבד בתפקידי ניקיון בבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. לנאשם 2 שמונה אחים והוא השביעי בסדר הלידה. הוריו של נאשם 2 אינם עובדים. נאשם 2 סיים 10 שנות לימוד בתיכון מקצועי בשכונת צור באהר. לדבריו, הוא עזב את הלימודים על רקע היתקלויות קבועות ורבות באזור בית הספר בין תלמידים לבין שוטרים וחיילים. לאחר עזיבת הלימודים עבד במשך שנתיים בתחום השיפוצים יחד עם בן דודו, ובהמשך עבד כאופה במאפיית אנג'ל במשך 7 חודשים. לנאשם 2 הרשעות קודמות. על פי גיליון הרישום הפלילי, נאשם 2 הורשע בשנת 2011 בעבירות של השתתפות בהתפרעות וניסיון תקיפת שוטר בגין נדון, בין היתר, למאסר בפועל של חודשיים וחצי. בנוסף, בחודש אפריל 2015 נדון נאשם 2 ל-28 חודשי מאסר בגין עבירות של התפרעות, תקיפת שוטר, ניסיון להיזק במזיד, והצתה. בהתייחס לאירוע מושא דיונו, התרשמות שירות המבחן היא, כי נאשם 2 מודה במעשים באופן חלקי ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. נאשם 2 ציין, כי נסיבות האירוע אינן זכורות לו, וזאת משום שהיה נתון להשפעת אלכוהול. עוד התרשם שירות המבחן, כי נאשם 2 אינו מחובר למשמעות מעשיו והוא לא ביטא אמפטיה כלשהי כלפי המתלוננים. כגורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית ציין שירות המבחן את הנתונים הבאים: עברו הפלילי של נאשם 2; חומרת האירוע מושא דיונו; קשייו של נאשם 2 ליטול אחריות על מעשיו ולערוך בדיקה עצמית ביקורתית; וקשייו לבטא אמפטיה כלפי המתלוננים. כגורמי סיכוי ציין שירות המבחן את גילו הצעיר של נאשם 2 ואת האפשרות שהמחיר אותו משלם היום נאשם 2 בגין מאסרו יהווה גורם מרתיע לעתיד. בסיכומו של דבר, שירות המבחן לא מצא לנכון לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 2 והמליץ על הטלת ענישה מוחשית לצד ענישה מותנית שתהווה גורם מרתיע עבורו.

עמוד 4



נאשם 3

15. בעניינו של נאשם 3 הוגשו שני תסקירים. האחד, מיום 17.9.15, והשני מיום 23.11.15. מהתסקיר מיום 17.9.15 עולה, כי נאשם 3 בן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו בשכונת סילוואן. משפחת המוצא של נאשם 3 מונה זוג הורים ו-4 ילדים, כאשר נאשם 3 הוא השני בסדר הלידה. אביו עובד בתחום האינסטלציה. אמו אינה עובדת. נאשם 3 סיים 9 שנות לימוד. לדבריו, הוא עזב את בית הספר על רקע חוסר פוטנציאל ללמוד. לאחר מכן עבד נאשם 3 עם קבלן עבודות שיפוצים במשך כשמונה שנים עד למעורבותו באירוע מושא דיונו. נאשם 3 ציין בפני שירות המבחן, כי נכון למועד הכנת התסקיר הוא עבד כחודשיים במאפייה. נאשם 3 נעדר עבר פלילי. בהתייחס לאירוע מושא דיונו, נאשם 3 התקשה לקחת אחריות על המיוחס לו. נאשם 3 טען בפני שירות המבחן, כי הוא כלל לא נכח במקום ביצוע העבירה ואולם הוא התקשה להשיב לשאלת שירות המבחן מדוע לא הציג עמדה זו בפני בית המשפט. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את ההתרשמות כי נאשם 3 סובל מדימוי עצמי נמוך והוא בעל נטייה להיגררות אחרי הסובבים אותו, ואת העובדה שהוא לא לקח אחריות על מעשיו ואף מסר כי כלל לא היה במקום האירוע. מאידך, כגורמי סיכוי ציין שירות המבחן את העובדה שלאורך השנים גילה נאשם 3 יציבות תעסוקתית; את ההתרשמות כי משפחתו של נאשם 3 היא משפחה נורמטיבית בבסיסה; היעדר עבר פלילי; וההתרשמות כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע מבחינת נאשם 3. בסיכום התסקיר מציינ שירות המבחן כי בשים לאמור בתסקיר ובהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הוא שקל להמליץ על צו של"צ. ואולם בשים לב להכחשתו של נאשם 3 את מעורבותו באירוע, אין הוא מוצא לנכון לבוא בהמלצה בכיוון זה.

16. בהתאם להחלטתי מיום 21.9.15, שניתנה לאחר שנאשם 3 מסר בדיון שהתקיים ביום זה כי הוא מודה בכך שנכח במקום האירוע, הגיש שירות המבחן תסקיר משלים בעניינו של נאשם 3. בתסקיר מיום 23.11.15 צוין, כי נאשם 3 לקח אחריות על נוכחותו במקום האירוע וטען כי נכח במקום אך לא נטל חלק במעשים. בסיכומיו של תסקיר זה המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך בעניינו של נאשם 3 "ללא הרשעה", וזאת בשים לב לכך שמדובר בעבירה ראשונה של נאשם 3 ועל רקע גורמי הסיכוי שתוארו לעיל. בנוסף, שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות במסגרת לשכת הרווחה מזרח העיר בתפקיד של סידורים ואחזקה.

נאשם 4

17. מתסקיר שירות המבחן מיום 17.9.15 שניתן בעניינו של נאשם 4 עולה, כי נאשם 4 כבן 19, רווק, מתגורר עם משפחתו בשכונת סילוואן. משפחת המוצא של נאשם 4 מונה זוג הורים ו-5 ילדים, כאשר נאשם 4 הוא השני בסדר הלידה. אביו של נאשם 4 עובד מזה מספר שנים בחנות דגים בעיר רמלה. אמו של נאשם 4 אינה עובדת. התרשמות שירות המבחן היא, כי משפחתו של נאשם 4 מגלה תפקוד נורמטיבי. נאשם 4 סיים 8 שנות לימוד. לדבריו, הוא עזב את הלימודים על רקע קושי שחווה עם מעברו לבית ספר חדש. לאחר עזיבת הלימודים עבד נאשם 4 במספר עבודות מזדמנות. בין היתר, עבד בשיפוצים, שטיפת רכבים, מסעדות, ניקיון, ועוד. נאשם 4 מסר לשירות המבחן כי מזה 4 חודשים (קודם הכנת התסקיר) הוא עובד בשטיפת רכבים בעיר הרצליה ומתגורר שם לסירוגין. נאשם 4 מסר לשירות המבחן, כי צרך בעבר סמים ואלכוהול. בתסקיר צוין, כי בדיקה שנעשתה לנאשם 4 לגילוי שרידי סם נמצאה חיובית. לחובתו של נאשם 4 שתי הרשעות קודמות. האחת, משנת 2015, עניינה גניבת אופניים, ובגינה הוטל על נאשם 4, בין היתר, עונש של מאסר מותנה. השנייה, משנת 2014, עניינה עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, וגם בגינה הוטל על נאשם 4 עונש של מאסר מותנה. בהתייחס לאירוע מושא דיונו, נאשם 4 לקח אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו. עם



זאת שירות המבחן התרשם מנטייה למזער ולטשטש את מעשיו. נאשם 4 טען, כי בעת האירוע היה תחת השפעת אלכוהול יחד עם שאר שותפיו למעשה. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את הנתונים הבאים: ההתרשמות כי נאשם 4 הוא חסר בשלות רגשית, בעל דימוי עצמי נמוך ובעל נטייה מסוימת להיגררות; עזיבתו של נאשם 4 את הלימודים בגיל צעיר והתחברותו לחברת שוליים שכתוצאה ממנה נחשף לעולם עברייני ולחומרים משני תודעה; דבריו של נאשם 4 כי הוא משתמש בסמים על רקע מזדמן, ובדיקה לגילוי שרידי סם שנמצאה חיובית; ורישום הפלילי של נאשם 4. עם זאת, כגורמי סיכוי מצוין שירות המבחן את ההתרשמות שנאשם 4 גדל בחיק משפחה בעלת ערכים נורמטיביים וכן ההתרשמות כי נאשם 4 הוא בעל יכולת ורבאלית תקינה. בסיכומו של דבר שירות המבחן ממליץ על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות, ככל שנאשם 4 ימצא מתאים לכך, ומאסר מותנה. שירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ על צו מבחן וזאת בשים לב לכך שנאשם 4 שלל כל צורך להשתלב בתהליך טיפולי.

טיעוני הצדדים לעונש

18. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגשו גיליונות הרישום הפלילי של נאשמים 2 ו-4, וכן גזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 2 בבית משפט זה ביום 29.4.15 (ת.פ. 32428-10-14, כב' השופט מ' י' הכהן), במסגרתו הוטל עליו, בין היתר, עונש של 28 חודשי מאסר.

19. כפי שצינתי בפתח הדברים, ביחס לנאשמים 3 ו-4 הגיעו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון גם להסכמה מסוימת בעניין העונש. כך, בעניינו של נאשם 3 הסכימו הצדדים שיוטל עליו עונש של של"צ וכי שירות המבחן יבחן את שאלת אי ההרשעה. בעניינו של נאשם 4 הוסכם כי המאשימה לא תטען לעונש של מאסר בפועל. בעניינו של נאשם 2, לא הגיעו הצדדים להסכמה כלשהי.

20. בכל הנוגע לנאשם 2, המאשימה סבורה, כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר, וכי יש למקם את נאשם 2 באמצע המתחם ולהטיל עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. עוד ביקש ב"כ המאשימה להטיל על נאשם 2 עונש מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת המעשה ואת הפחד שיש להניח אחז במתלוננים בעת האירוע. לחובתו של נאשם 2 ביקש ב"כ המאשימה להביא בחשבון את עברו הפלילי ואת ההמעטה באשר לחלקו באירוע. לזכותו של נאשם 2 צוינה הודאתו בבית המשפט וגילו הצעיר. בשים לב לעובדה שנאשם 2 מרצה בימים אלה, כאמור, עונש מאסר בתיק אחר המאשימה טוענת שיש לצבור את העונש שיוטל על נאשם 2 במסגרת תיק זה.

21. ביחס לנאשם 3, המחלוקת בין הצדדים הינה רק בשאלת ההרשעה שכן, כפי שצינתי, הוסכם על עונש של של"צ. בעניין אי ההרשעה נטען על ידי ב"כ המאשימה כי אין למצוא במקרה זה הצדקה לסטייה מהכלל המחייב הרשעה.

22. ביחס לנאשם 4 נטען, כי המתחם לו עותרת המאשימה בעניינו של נאשם 2 מתאים גם לנאשם זה. עם זאת, בשים לב לכך שעברו הפלילי של נאשם 4 הוא "קל" יותר, ולהמלצת שירות המבחן, המאשימה עותרת להטיל על נאשם 4 עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות; מאסר מותנה; ופיצוי למתלוננים.

23. ב"כ נאשם 2 סבור כי מתחם הענישה הראוי בעניינו מתחיל ממאסר מותנה ומסתיים בשל"צ או עבודות שירות. נטען, כי העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 הוא מאסר מותנה. בהקשר זה ציין ב"כ נאשם 2 את הודאתו



במעשים ואת התקופה בה שהה במעצר "ממש", לפי הטענה 45 ימים.

24. ב"כ נאשם 3 טען כי יש מקום לסיים את עניינו של נאשם זה ב"אי הרשעה". זאת לנוכח חלקו הקטן באירוע; היעדר עבר פלילי; לקיחת האחריות מצידו; התרשמות שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע מבחינתו; ויציבות תעסוקתית שעלולה להיפגע באם יורשע. ב"כ נאשם 3 ציין עוד את העובדה שנאשם זה שהה במעצר "ממש" מיום 22.5.14 ועד ליום 17.7.14.

25. ב"כ נאשם 4 טען כי מתחם הענישה הראוי בעניינו נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. נטען, כי העונש הראוי בעניינו של נאשם 4 הוא חודש מאסר אחד בעבודות שירות. בהקשר זה ביקש ב"כ נאשם 4 להביא בחשבון לזכותו של נאשם 4 את העובדה שעברו הפלילי אינו מכביד; את השתלבותו בעבודה; ואת התקופה המשמעותית בה שהה במעצר "ממש", כחודשיים לפי הטענה.

26. במסגרת דברם האחרון ביקשו הנאשמים להתנצל על האירוע ואמרו כי הם מעוניינים לפתוח "דף חדש".

דין

27. גזירת דינם של הנאשמים תיעשה במסגרת הוראות תיקון 113 לחוק. סעיף 40 לחוק קובע, כי מתחם הענישה "יקבע תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

28. אין צורך להרחיב באשר לערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים. מדובר בפגיעה בתחושת הביטחון האישי של האדם, בכבודו, וברכשו.

29. כאמור, בעניינם של נאשמים 3 ו-4 הגיעו הצדדים להסכמות גם בעניין העונש. משכך, יש לקבוע מתחם ענישה בעניינו של נאשם 2 בלבד. אין חולק, כי הדמות הדומיננטית באירוע מושא דיונו, על פי עובדות כתבי האישום המתוקנים, הינה נאשם 1. נאשם זה, בין היתר, שבר את שמשות חלון הרכב באמצעות אבן ודרש מהמתלוננים שהיו ברכב למסור לידיו את מכשירי הטלפון שלהם. המתלוננים עשו זאת. בגין חלקו באירוע זה ובגין אישום נוסף שעניינו עבירת שוד, נגזר על נאשם 1, בהסכמת הצדדים, עונש של 20 חודשי מאסר. על פי כתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו של נאשם 2, חלקו של נאשם זה היה בעצם נוכחותו המאיימת במקום האירוע, כשהוא חבוש קפוצ'ון, ובכך שיידה אבנים על הרכב עם מנוסתם של הנאשמים מהמקום בסוף האירוע (סעיף 4 לכתב האישום המתוקן). מתחם הענישה לו עותרת המאשימה הוא, כאמור, בין 4 ל-12 חודשי מאסר. אני סבור כי מתחם זה ראוי בנסיבות העניין ואני מקבל אותו עקרונית, תוך שאני קובע כי תחתית המתחם יכולה להיות גם מאסר בעבודות שירות.

גזירת עונשם של הנאשמים

נאשם 2

30. בבואי לגזור את עונשו של נאשם 2, מביא אני בחשבון לזכותו את גילו הצעיר ואת העובדה ששהה במעצר



"ממש" פרק זמן לא מבוטל. בהקשר זה יצוין, כי מטיעוני ב"כ הצדדים לא הוברר מהי בדיוק תקופת המעצר, ועל כן ב"כ הצדדים יתבקשו להגיש על כך הודעה מוסכמת בתוך 7 ימים. מנגד, לחובתו של נאשם 2 יש לזקוף את עברו הפלילי הממשי, בגינו הוא מרצה בימים אלה עונש מאסר בן 28 חודשים, ואת התרשמות שירות המבחן מקושי בנטילת אחריות מצידו של נאשם 2 על מעשיו באירוע מושא דיונו.

31. סיכומו של דבר. אני מחליט להטיל על נאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. כפי שצינתי, על ב"כ הצדדים להגיש הודעה בעניין תקופת המעצר בתוך 7 ימים. בשים לב לכך שנאשם 2 מרצה בימים אלה עונש מאסר שהוטל עליו במסגרת ת.פ. 32428-10-14, אני קובע כי תקופת המאסר אותה אני גוזר על נאשם 4 בתיק זה תרוצה במצטבר לעונש המאסר אותו נאשם 2 מרצה כיום.
- ב. עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים ממועד סיום ריצוי עונש המאסר את העבירה בה הורשע בתיק זה.

נאשם 3

32. כפי שצוין לעיל, בעניינו של נאשם 3 מוסכם על הצדדים כי העונש שיוטל על נאשם זה יהיה של"צ. הצדדים חלוקים בשאלת אי ההרשעה. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושקלתי בדבר, אני סבור כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים את ההליך "ללא הרשעה". בהקשר זה אציין את הנתונים הבאים: חלקו היחסי הקטן של נאשם 3 באירוע, שהתמצה בנוכחות בלבד במקום, תוך שעמד במרחק מה מהרכב ומיתר הנאשמים; היעדר עבר פלילי; התרשמות שירות המבחן כי משפחתו של נאשם 3 היא משפחה נורמטיבית בבסיסה; העובדה שלאורך השנים גילה נאשם 3 יציבות תעסוקתית, אשר עלולה להיפגע אם יורשע; והתרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע מבחינת נאשם 3.

33. סיכומו של דבר, אני מחליט לסיים את ההליך בעניינו של נאשם 3 "ללא הרשעה". כמו כן, אני מטיל על נאשם 3 צו של"צ בהיקף של 250 שעות שיבוצע במסגרת לשכת הרווחה מזרח העיר בתפקיד של סידורים ואחזקה, בפיקוח שירות המבחן.

נאשם 4

34. כאמור, בעניינו של נאשם 4 הסכימו הצדדים כי לא יוטל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. אני סבור כי חלקו של נאשם 4 באירוע, על פי כתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו, דומה לחלקו של נאשם 2. על פי כתב האישום המתוקן, חלקו של נאשם זה היה עצם נוכחותו המאיימת במקום האירוע, כשהוא חבוש קפוצ'ון. בנוסף, בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשם 4 (יחד עם נאשמים נוספים) הכאה בשמשה הקדמית של הרכב אשר נסדקה כתוצאה מכך. כמו כן, יוחס לנאשם 4 (יחד עם נאשמים נוספים) ידוי אבנים על הרכב עם מנוסתם של הנאשמים מהמקום.

35. בשים לב להמלצת שירות המבחן, לעובדה שעברו הפלילי של נאשם 4 אינו מכביד, ולפרק הזמן בו שהה נאשם 4 במעצר "ממש", כחודש וחצי (כך לפי דברי ב"כ נאשם 4), אני מחליט להטיל על נאשם 4 את העונשים הבאים:



א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. באשר למקום ריצוי עבודות השירות ומועד תחילתן יוער, כי המועד שצוין בחוות דעתו של הממונה מיום 11.10.15 לתחילת ריצוי עבודות השירות - 12.1.16 - חלף. אשר על כן מתבקש הממונה על עבודות השירות לקבוע לנאשם 4 מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות ולהודיע על כך לבית המשפט בתוך 10 ימים.

ב. עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ח' באדר א' תשע"ו, 17 בפברואר 2016, במעמד הנוכחים.

אריה רומנוב, שופט